

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 20 november 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 7 augustus 2017 van de **decaan van de Erasmus School of History, Culture and Communication (ESHCC)**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij brief van 25 september 2017, door het college op 25 september 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 17 augustus 2017, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaren niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding International Bachelor Communication and Media (IBCoM). Op 16 oktober 2017 ontving het college het verweerschrift.. Appellant heeft bij brief van 24 oktober 2017 gerepliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 20 november 2017. Appellant is ter zitting verschenen vergezeld van een tolk. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk voorzitter en secretaris van de examencommissie ESHCC.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2013-2014 begonnen met de bacheloropleiding IBCoM. In februari 2014 heeft appellant zich uitgeschreven. In 2015-2016 is appellant opnieuw begonnen met de bacheloropleiding IBCoM. Aan het eind van zijn eerste studiejaar had appellant 50 studiepunten behaald, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft twee onderdelen, te weten CM1012 en CM1008 openstaan. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 (hierna: B1) moeten zijn behaald (60 studiepunten). Aan het eind van het eerste studiejaar is een uitgesteld bindend studieadvies gegeven. Dit uitgesteld advies hield in dat aan het eind van studiejaar 2016-2017 alsnog een bindend studieadvies wordt uitgebracht. Aan het eind van studiejaar 2016-2017 had appellant slechts 50 studiepunten behaald, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft derhalve een negatief bindend studieadvies ontvangen. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.

In zijn beroepschrift voert appellant aan -kort samengevat- dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bindend studieadvies norm te voldoen. Appellant brengt naar voren dat hij aan een depressieve stoornis leidt en dat de diagnose na het uitbrengen van het negatief bindend studieadvies is vastgesteld door zijn psychiater in Libanon. Appellant heeft een verklaring van de vervanger van zijn psychiater overlegd. De symptomen van zijn depressie zijn onder andere slapeloosheid, verkorte aandachtspanne en verlies van eetlust. Appellant licht ter zitting toe dat de symptomen van zijn depressie gedurende het studiejaar verergerden. Appellant

geeft aan antidepressiva te slikken en maandelijks een gesprek te voeren met zijn psychiater via skype.

Appellant voert aan dat hij zijn persoonlijke omstandigheden niet eerder bij verweerder heeft gemeld omdat hij recentelijk de diagnose heeft ontvangen en zijn depressie ontkende. Wel zou hij zijn persoonlijke omstandigheden tot op zekere hoogte met de studieadviseur hebben besproken.

Appellant voert aan dat zijn academische prestaties en de planning van zijn studie het afgelopen studiejaar zijn verbeterd en zeer gemotiveerd is om zijn studie met een positief resultaat af te ronden. Appellant heeft een studieplanning voor 2017-2018 overlegd aan verweerder. Desgevraagd licht appellant toe dat hij CM1008 niet heeft herkanst omdat hij dit onderdeel wilde compenseren.

2. Verweerder acht appellant gelet op zijn studieresultaten niet geschikt voor de bacheloropleiding IBCoM, en heeft hem daarom een negatief bindend studieadvies gegeven. Verweerder voert aan dat hij noch de studieadviseur bekend waren met de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden. Pas nadat het negatief bindend studieadvies is uitgebracht heeft appellant aangegeven dat hij aan een depressie leidt. Verweerder voert aan dat het daarom lastig is om de persoonlijke omstandigheden met terugwerkende kracht mee te wegen.

Verweerder betwist dat de persoonlijke omstandigheden van appellant doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bindende studienorm. Hierbij heeft verweerder in aanmerking genomen dat appellant na twee studie jaren slechts 73 punten heeft behaald voor B1 en B2, dat zijn studieresultaten niet zijn verbeterd en appellant het afgelopen studiejaar geen enkel studiepunt heeft behaald voor B1.

Dat de academische prestaties en zijn studieplanning zijn verbeterd zoals door appellant betoogt betwist verweerder. Appellant heeft het onderdeel CM1012 nog steeds niet behaald en het onderdeel CM1008 heeft appellant niet herkanst in studiejaar 2016-2017. Daarnaast acht verweerder de door appellant gepresenteerde studieplanning voor 2017-2018, waarbij appellant 80 studiepunten in een studiejaar hoop te behalen, niet realistisch. Temeer appellant in het studiejaar 2016-2017 slechts 23 studiepunten heeft behaald (van B2).

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat, dat appellant ondanks een uitgesteld bindend studieadvies na twee studie jaren in totaal 50 van de 60 benodigde studiepunten van B1 heeft behaald. Onderdeel CM1012 heeft hij weliswaar herkanst, maar niet voldoende en voor onderdeel CM1008 heeft hij geen gebruik gemaakt van de herkansing, zodat hij in zijn tweede studiejaar geen enkel studiepunt voor B1 heeft behaald.

Dat de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden - dat hij lijdende is aan een depressie - daarbij van doorslaggevende betekenis zijn geweest is in het

geheel niet komen vast te staan. Nog daargelaten, dat appellant daarvan pas nadat het negatief bindend studieadvies was uitgebracht, melding heeft gemaakt, appellant heeft in zijn tweede studiejaar wel een aantal voldoende voor B2 vakken behaald, zodat het wederom niet behalen van onderdeel CM 1012 en het niet (kunnen) herkansen van onderdeel CM 1008 in redelijkheid niet aan die persoonlijke omstandigheden kunnen worden toegerekend.

Naar het oordeel van het college heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet maken dat van een negatief bindend studieadvies had moeten worden afgezien.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.